

[Justitsministeren.]

ansat som statsadvokat Madsens medhjælper ved efterforskningen i sagen Wright, Thomsen & Kier. Sluttelig gennemgik det ærede medlem et protokollat fra prisdirektoratet over et møde med revisor Bøytler. Derefter fulgte fra det ærede medlems side en række betragtninger over det forhold, at firmaet selv havde betalt revisionen i sagen, og det ærede medlem hr. Aksel Larsen udtalte så ifølge folketingstidende spalte 277, at jeg

„glemte fuldstændig at gå ind på det, som er det principielle, kardinalpunktet, i begrundelserne for, at efterforskningen bør genoptages, nemlig at denne indstilling fra rigsadvokaten kom, ikke *efter* at undersøgelsen havde fundet sted, men *inden* undersøgelsen havde fundet sted“. Det ærede medlem gentog, at

„det, det drejede sig om, er, at rigsadvokaten standsede efterforskningen på et tidspunkt, da denne dårligt nok var begyndt“.

Det ærede medlem fandt det utilfredsstillende, at jeg havde bestemt, at sagen skulle sendes til prisdirektoratet, og føjede til, at det, der skal til, var ny politimæssig efterforskning. Senere siger han, at det, der er brug for, er en politimæssig efterforskning ledet af en beskikket anklager eller statsadvokat, som ikke på nogen måde er afhængig af rigsadvokaturen. Konklusionen blev et forslag til en dagsorden, hvorved det høje ting skulle pålægge mig at foranledige efterforskningen mod firmaet Wright, Thomsen & Kier genoptaget under ledelse af en beskikket anklager, der ikke må være afhængig af rigsadvokaturen.

Denne dagsorden kunne jeg ikke modtage. Det var jo klart af, hvad det ærede medlem havde sagt, at han i adskillige henseender var på vildspor, og at han i særdeleshed var uden forbindelse med kendsgerningerne, når det, som for ham var det principielle, kardinalpunktet, i begrundelsen for, at efterforskningen burde genoptages, var, at indstillingen fra rigsadvokaten om slutning kom ikke *efter*, at undersøgelsen havde fundet sted, men *inden* undersøgelsen havde fundet sted. Det ærede medlem kan tage fejl, men jeg mistænker ham ikke for ikke at have en mening med det, han siger. Jeg havde redegjort for, at som forholdene lå — når sagen var sluttet, hvad den jo var —, var der ingen mulighed for uden videre at genoptage efterforskningen, og jeg var derfor klar over, at det, det ærede medlem ville håve mig til, ikke var stemmende med retsplejeloven, den juridiske

teori og højesterets praksis. Jeg mistænker naturligvis ikke det ærede medlem for at ville forsøge på at få dette høje ting til at pålægge mig noget, som han ved er uforeneligt med gældende regler, men jeg var klar over, at det ærede medlem var forkert underrettet, når han mente, at sagen var sluttet, inden efterforskningen var begyndt. For at klare enhver tvivl udtalte jeg, at den ærede ordfører for forespørgerne gang på gang argumenterede ud fra den opfattelse, at ved den afslutning, som var sket i sin tid, var efterforskningen ved et indgreb ovenfra bragt til standsning på et tidspunkt, da den knap var begyndt. Jeg spurgte: „opfattede jeg det rigtigt“, og det ærede medlem hr. Aksel Larsen svarede „jo“, folketingstidende sp. 283.

Ærede medlemmer, som var tilstede, vil erindre den forstyrrelse, det bragte i det ærede medlem hr. Aksel Larsens cirkler, da jeg gjorde tingets medlemmer bekendt med statsadvokat Carl Madsens skrivelse af 13. september 1946 til rigsadvokaten, hvori der står:

„det bemærkes, at efterforskningen i sagen i det store og hele kan betragtes som afsluttet, men at der fremdeles resterer et betydeligt revisionsmæssigt arbejde“.

Da det ærede medlem tog ordet den 29. oktober, havde han haft tid til at komme sig en smule efter vandgangen. Man kunne jo have tænkt sig, at han ville have givet udtryk for, at han beklagede, at han havde rejst så stort et postyr på spørgsmålet efterforskningens afslutning uden på forhånd at sikre sig, at sammenhængen var, som han venligst forudsatte — at efterforskningen knap var begyndt. Det gør han ikke. I stedet for henstiller han til mig, folketingstidende spalte 613, at jeg

„ikke forholder den domstol, der måtte komme til at behandle sagen, alle dokumenter, som ministeren hidtil har våget over med en drages omhu, samtidig med at han har bebrejdet andre, at de ikke vidste, hvad der stod i disse dokumenter, som han selv holdt hemmelige“.

Ja, jeg har jo nok før bemærket, at det ærede medlem befinder sig bedst i den bagvendte verden. Jeg ved ikke, at jeg har bebrejdet det ærede medlem, at han ikke havde kendskab til Carl Madsens skrivelse, det kunne aldrig falde mig ind at komme med den bebrejdelse. Derimod kunne det jo ligge nær at bebrejde det ærede medlem, at han udslynger sådanne påstande, som han har bragt til torvs, og det er mig ikke klart, hvad det ærede medlem mener med, at jeg våger over dokumenterne med en drages omhu, når han siger det i denne sam-